kujundamiseks. Seepärast möödusid valimised suhteliselt nõrga huvi all. Nii oli Tallinnas valimistest osavõtu protsent 33, Tartus 44,8. Osa valdades ei peetud üldse valimisi, kuna kandidaatide arv võrdus volikogu kohtade arvule. Ainult üksikutes paikades oli märgata suuremat elavust. Uute omavalitsuste kujundamisega ei jõutud igal pool veel aasta lõpuks valmis. Eriti suuri raskusi näis tekitavat linnavalitsuste kujundamisega Tallinnas, kus ülemlinnapeaks määrati end. Tartu linnapea kindral A. Tõnisson, ja Tartus, kus linnapeaks määrati dr. R. Sinka. Kahest suunast tuleva tahte kokkukõlastamine omavalitsustes ei tundu olevat hõlpus ja on karta, et sellest võib omavalitsuste elus tekkida ka püsiv pinevus.

Kriis kirikus.

Üleminekuaja autoritaarsete tendentside mõjul ümber kujundatud luteriusu kiriku struktuur annab piiskopile ligikaudu diktaatorliku võimu kirikuelus, seab piiskopi oma isiksusega igas suhtes end tunda andvale, mõjuvale seisukohale. Niisugune väljapaistvus seab aga teisipidi piiskopi isiksuse ka oma alluvate tähelepanu luubi alla. Võim peab olema kooskõlas auväärsuse ja kristliku moraaliga.

Selles suhtes hakkas aga piiskop H. B. Rahamäe aadressil kostma etteheiteid tema perekonnaelu pärast esmalt arglikumalt ja umbkaudsemalt, siis järjest tungivamalt ja detailsemalt, kuni kogu ajakirjanduses ja avalikkuses puhkes poleemika, kas vaimulik võib lahutada oma abielu või mitte ja missugused tagajärjed on sellest tema seisundile kirikus ning kristlikule moraalile üldse. Kogu luteriusu kirik ähvardas laguneda. Üks vool, protestantli-

Eesti kroonika 1939, lk. 34